

SVASTIKAN DÅ OCH NU

”Symbolerna är naturens försök att försona och återföreina motsatser inom psyket.” (C.G.Jung)

Svastikan (hakkors, solkors) är en av mänsklighetens äldsta och mest komplexa symboler. Alltsedan förhistorisk tid känd hos de flesta av jordens folk har den använts som ornament på allehanda föremål. Svastikan är i regel rätvinklig, men bågböjda varianter förekommer även. Ordet SVASTIKA betyder på sanskrit ”lyckobringande”. Bland indoeuropeiska folk anses svastikan ha varit sinnebild för den högsta gudomen, den roterande solen. Men det finns också andra tolkningar t.ex. skapande kraft i rörelse... och Buddha bär en svastika på bröstet, en symbol för livshjulet och hjärtats insegel.

Det finns två typer av svastika, som tros symbolisera manligt och kvinnligt; rörelse medsols och motsols. Att det omvända (motsols) hakkorset är kvinnligt, antyds på bilder av Astarte (en forntida semitisk gudinna) där det förekommer på blygdtriangeln. I Kina används de båda symbolerna för YIN (moturs) och YANG (medurs).

Det BLÅ hakkorset betecknar oändliga himmelska dygder (andlig visdom);
Det RÖDA oändliga heliga dygder i Buddhas hjärta (osjälvisk kärlek);
Det GULA oändligt välstånd;
Det GRÖNA oändliga färdigheter i jordbruket...

Hakkorset förekom ofta i katakomberna och symboliserade då Kristus som världens kraft. Under alla förhållanden är svastikan, eller rättare sagt har varit, en symbol för tur, välgångsönskningar, välsignelser, fruktsamhet, osv.

En intressant tanke är, att *allting har en positiv och en negativ aspekt*. Om nu nazisterna (genom slump eller förslagenhet?) i detta fall lyckades göra den negativa till sin, med förödande ogärningar som följd, är det kanske nu läge att söka mana fram svastikans positiva krafter och utstrålning? Förhoppningsvis med oändliga insikter och höjd medvetenhet som följd!

I min konstnärliga verksamhet har jag tidigare arbetat med svastikor. Väl medveten om det spektakulära i det hela, känns det dock motiverat. Min ambition är naturligtvis att försöka återupprätta denna symbol som man här i västvärlden så skymfat och våldfört sig på. VET EJ OM DET ÄR MÖJLIGT. Jag tror, att man kanske kan neutralisera den negativa kraft som detta tecken har laddats med, genom att möta det i andra skepnader och sammanhang än de som nazisterna prackat på oss.

-Har vi inte rätt att återta *stöldgodset*, i det här fallet en universell arketyper som svinaktigt våldtagits?

När den muslimska kvinnan våldtagits kasseras hon av de sina...

När nazisterna stal hakkorset tog ASEA utan protester bort det ur sitt emblem... Flathet eller vad?

I stället för att fly, borde vi kanske vända oss om och ta tjuren vid hornen, dvs nynazister och andra dunkla krafter som hela tiden skrämmer oss att flytta gränserna. Om några år törs vi

kanske varken använda svenska flaggan eller referera till den nordiska mytologin. (Tors hammare härstammar f.ö. från den persiske guden Mithras Tau-kors.)

Genom att konsekvent undvika att använda hakkorset i olika sammanhang, låter vi dessa element ohämmat ladda detta kraftfulla tecken med sin negativa och farliga makt. Det är rena fetischismen.

ur J. C. Cooper: SYMBOLER:

"Kors:

En universell symbol som kan spåras tillbaka till urminnes tider. Det är framför allt en kosmisk symbol, en världsaxel, *en punkt där himmel och jord får kontakt med varandra osv.*

...Det symboliserar också den arketypiska människan som är utrustad med obegränsade möjligheter att växa och utvecklas harmoniskt både på det horisontala och det vertikala planet.

Korsets stam är den vertikala linjen som representerar det himmelska och det andliga (FADER VÅR), det intellektuella, positiva, aktiva och manliga. Tvärbalken är det horisontala, det jordiska (MODER JORD), det passiva (=mottagande), negativa och kvinnliga - intuitionen.

Korset som helhet symboliserar den ursprungliga androgynen, dualismen, motsatsernas förening osv.; det är den högsta identiteten.

Korset symboliserar människokroppen i dess fulla utsträckning; andens nedstigande i materien; det eviga livet (eftersom dess båda axlar kan sträckas ut mot oändligheten). Osv.”

Min reflektion: Om man tänker sig ett liksidigt kors, alltså ett kors där "manligt" och "kvinnligt" förenas i perfekt harmoni med varandra, - och så sätter man vingor på korset. Man tillför sålunda RÖRELSEN (= förändring; liv; tid). Manligt och kvinnligt i förening, och rörelsen därtill - så vitt jag förstår är svastikan (hakkorset, solkorset) en genial symbol för detta. En syntes av själva skapelsen.

Kristina W-Hedman

www.lakris.nu/kwh